

HÃY ĐẾN, HỒI NHỮNG KẺ CHA TA CHÚC PHÚC!

... Công Chúa người Đức Eugenia von der Leyen qua đời năm 1929 đã để lại Cuốn Nhật Ký trong đó ghi những thị kiến và những cuộc đàm thoại với Các Linh Hồn nơi Lửa Luyện Ngục hiện về trong khoảng thời gian 8 năm từ 1921 đến 1929.

Ngày 11-7-1925 tôi trông thấy 16 lần một thanh nữ mang dáng-dấp không mấy đàng-hoàng tên là Isabella. Tôi hỏi:

- Cô đến từ đâu?

Isabella đáp:

- Từ chốn dẫn-vật khôn nguôi!

Tôi hỏi:

- Cô có bà con gì với tôi không?

Isabella thưa:

- Không!

Tôi hỏi:

- Cô chôn ở đâu?

Isabella trả lời:

- Bên Paris.

Tôi hỏi:

- Sao cô không tìm được niềm an bình?

Isabella đáp:

- Bởi vì Em đã không bao giờ nghĩ đến Linh Hồn Em!

Tôi hỏi:

- Làm thế nào để tôi có thể giúp được cô?

Isabella thưa:

- Xin dâng cho Em một Thánh Lễ.

*Sau đó tôi trông thấy Linh Hồn hiện về dưới hình dạng một ông lão.
Cụ già nhìn tôi và nói:*

- Xin giúp tôi!

Tôi nói:

- Cháu sẵn sàng nhưng cụ là ai?

Ông lão trả lời:

- Tôi là Lỗi không được đền bù!

Tôi hỏi:

- Cụ phải đền về Lỗi gì?

Ông cụ đáp:

- Tôi là một kẻ vu khống!

Tôi hỏi:

- Cháu có thể làm gì để giúp cụ?

Ông lão trả lời:

- Lời tôi nói còn trên các trang viết nên nó vẫn tiếp tục sống và như thế Lời dối trá không chết!

Sau đó ông lão trở lại vào ngày 28-8, tôi hỏi:

- Cụ có cảm thấy khá hơn không? Cụ có biết là cháu đã rước Mình Thánh Chúa với ý hướng cầu cho cụ không?

Ông lão đáp:

- Có, nhờ đó mà công chúa đã đền bù các tội tôi đã phạm vì cái Lưỡi!

Tôi hỏi:

- Cụ không thể nói cho cháu biết cụ là ai sao?

Ông trả lời:

- Tên tôi không còn được nhắc đến nữa!

Vài ngày sau ông cụ tươi cười trở lại. Tôi nói:

- Hôm nay cháu rất vui khi trông thấy cụ!

Cụ già đáp:

- Tôi đi về vùng Ánh Sáng!

Tôi nói:

- Xin cụ đừng quên cháu nhé!

Ông lão trả lời:

- *Người sống suy nghĩ rồi quên nhưng người chết không thể nào quên điều mà Tình Yêu đã trao tặng họ!*

Ngày 24-4-1926 và liên tiếp sau đó trong vòng 14 ngày *tôi trông thấy một người đàn ông với dáng điệu buồn sầu thảm nảo*. Ngày 30-4 ông bất ngờ đột nhập vào phòng tôi ngay giữa ban ngày y như một kẻ bị đuổi bắt với cái đầu và đôi tay dính đầy máu. Tôi hỏi:

- Ông là ai?

Ông trả lời:

- Hẳn công chúa phải biết tôi! Tôi bị chôn trong vực sâu! Vâng, đúng thế, tôi bị lãng quên trong vực sâu!

Nói xong ông lui gót vừa đi vừa khóc. Sau đó ông trở lại và nói:

- Xin công chúa giải thoát tôi.

Tôi nói:

- Ông được cứu rồi mà!

Ông đáp:

- Được cứu rồi! Đúng thế, nhưng rơi vào vực thẳm. Từ vực thẳm tôi kêu lên cùng công chúa.

Tôi hỏi:

- Ông còn phải đền bù nhiều lắm không?

Ông trả lời:

- Trọn cuộc sống tôi không hề có lấy một nội dung, một giá trị! Ôi tôi nghèo nàn khốn khổ biết là chừng nào! Xin công chúa làm ơn cầu nguyện cho tôi!

Tôi nói:

- Tôi đã làm như thế từ bấy lâu nay. Chính tôi cũng không biết phải làm gì thêm cho ông.

Ông liền trấn an tôi và nhìn tôi với niềm biết ơn sâu xa.

Tôi hỏi:

- Còn ông, sao lại không cầu nguyện?

Ông đáp:

- Linh Hồn phải hoàn toàn suy phục khi nó nhận biết sự cao cả của THIÊN CHÚA!

Tôi hỏi thêm:

- Ông có thể diễn tả điều đó cho tôi rõ ràng hơn không?

Ông trả lời:

- Không! Niềm ao-ước nồng-nàn khắc-khoải trông thấy THIÊN CHÚA chính là nỗi dằn-vật ray-rút không-nguôi của chúng tôi!

Những ngày trong tháng 7 năm 1926 một người quá cố khác tên Niccolò xuất hiện, tôi liền hỏi:

- Sao anh không được bình an?

Anh trả lời:

- Tôi là tên đàn áp bóc lột người nghèo và người nghèo đã chúc dữ cho tôi!

Tôi hỏi:

- Tôi có thể giúp anh bằng cách nào?

Anh đáp:

- Bằng Hy-Sinh.

Tôi hỏi:

- Nhưng hy-sinh như thế nào?

Anh trả lời:

- Xin công chúa dâng hiến tất cả những gì công chúa cảm thấy nặng nề khó nhọc nhất đối với công chúa!

Ngày 29-7 Niccolò lại hiện về. Tôi nói:

- Hôm nay anh có gương mặt trông thật hài lòng. Anh có thể đi về Nhà THIÊN CHÚA Nhân Lành được chưa?

Niccolò đáp:

- Sự đau khổ của công chúa đã giải thoát tôi khỏi Chốn Luyện Hình!

... Đan sĩ Wetti lâm trọng bệnh.

Thầy trông thấy Satan tiến đến bên giường với khuôn mặt khả-ố, tay cầm các dụng cụ tra tấn, có bè lũ quỷ sứ của hắn tháp tùng. Nhưng cùng lúc, THIÊN CHÚA Nhân Lành cho phép các Thánh Thiên Thần của Người xuất hiện để trợ giúp đan sĩ Wetti. Một Thiên Thần đưa thầy vào cuộc du hành sang thế giới bên kia. Thầy chứng kiến cảnh khốn khổ khôn cùng của những

người bị hư mất đời đời đang trầm luân trong Hỏa Ngục. Rồi thầy cũng trông thấy một ngọn núi nơi các Linh Hồn được cứu rồi đang thanh luyện và đền bù các tội lỗi đã phạm khi còn sống.

Trên Thiên Đàng, đan sĩ gặp Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Trước lời khẩn cầu của Các Thiên Thần và Các Thánh van xin cho đan sĩ được cứu rồi, Đức Chúa GIÊSU KITÔ phán:

- Người này đáng lý ra phải có một hạnh kiểm tốt, một cuộc sống gương mẫu, nhưng nó không sống xứng đáng. Tuy nhiên vì lời chuyển cầu của Các Thiên Thần và Các Thánh, Ta cho Wetti cơ may được cứu rồi với điều kiện là khi trở về trần gian, phải sống cuộc đời gương mẫu với việc thực thi các việc lành phúc đức và truyền bá giáo lý Đạo Thánh Công Giáo.

... Khi ấy, Đức Chúa GIÊSU phán cùng các môn đệ rằng: "Khi Con Người đến trong vinh quang, có hết thảy mọi thiên thần hầu cận, Người sẽ ngự trên ngai uy linh của Người. Muôn dân sẽ được tập hợp lại trước mặt Người, và Người sẽ phân chia họ ra, như mục tử tách chiên ra khỏi dê. Chiên thì Người cho đứng bên phải, còn dê ở bên trái. Bấy giờ Vua sẽ phán với những người bên hữu rằng: "Hãy đến, hỡi những kẻ CHA Ta chúc phúc, hãy lãnh lấy phần gia nghiệp là Nước Trời đã chuẩn bị cho các con từ khi tạo dựng vũ trụ. Vì xưa Ta đói, các con đã cho ăn, Ta khát, các con đã cho uống, Ta là khách lạ, các con đã tiếp rước, Ta mình trần, các con đã cho mặc, Ta đau yếu, các con đã viếng thăm. Ta bị tù đầy, các con đã đến với Ta". Khi ấy, người lành đáp lại rằng: "Lạy Chúa, có bao giờ chúng con thấy Chúa đói mà cho ăn, khát mà cho uống; có bao giờ chúng con thấy Chúa là lữ khách mà tiếp rước, mình trần mà cho mặc; có khi nào chúng con thấy Chúa yếu đau hay bị tù đầy mà chúng con đến viếng thăm Chúa đâu?" Vua đáp lại: "Quả thật, Ta bảo các con: những gì các con đã làm cho một trong các anh em bé mọn nhất của Ta đây, là các con đã làm cho chính Ta vậy" (Matthêu 25,31-40).

("Il Purgatorio visto dai Santi" di Padre Antonio Maria di Monda - Studi apologetici / Josep oboedientissimus)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt